

[Undervisningsministeren.]

ændres, og i ministeriet arbejder vi med dette spørgsmål med henblik på fremsættelse af forslag på dette ene punkt i næste folketingsssamling.

Astrid Skjoldbo: Jeg takker ministeren for svaret, som jeg finder positivt. Jeg er enig med ministeren i, at der ikke for tiden bør indføres generelle bestemmelser vedrørende udelte klasser, men som sagt synes jeg, at der tiltrænges en revision og forenkling, og jeg takker for ministerens svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bernhard Baunsgaard* til undervisningsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give angående den bebudede ordning med tilskud til gymnasieelevers transportudgifter?“

Bernhard Baunsgaard: Jeg er i den heldige situation, at jeg allerede, når spørgsmålet, nu kommer til besvarelse, kan sige den højtærede minister tak for det tilsagn, som blev givet i går under debatten om ungdommens uddannelsesfond. Jeg overvejede da også at trække spørgsmålet tilbage, efter at disse oplysninger var kommet frem. Når jeg ikke har gjort det, men bestemt mig til at lade det stå, skyldes det ministerens bemærkning om, at vi jo i dag kunne vende tilbage til spørgsmålet.

Jeg vil gerne sige, at enhver oplysning, der på denne årstid kommer frem om den påtænkte støtteordning til transportudgifterne, er værdifuld; det er jo nemlig i disse forårsmåneder, i forårsmånederne 1967, at det afgøres, hvem der skal være student i sommeren 1970, om 3 år. Enhver oplysning, der vil lette det økonomiske tryk, vil have stor betydning for, at vi får ansøgere frem fra netop de kredse, som både den højtærede minister og jeg og formodentlig enhver, der er til stede i denne sal, gerne ser i højere grad som forældre til studenter. Får vi ikke oplysningerne frem netop nu, ja, så bliver det for sent, og så vil det først komme til at gavne i 1971.

Det er jo så rigtigt, som den tidligere statsminister hr. Viggo Kampmann sagde, at både godt og ondt virker så utroligt

langsomt i uddannelsessystemet; derfor håber jeg, at det er muligt for ministeren at give endnu nogle oplysninger om den påtænkte støtte. Man har jo, ved jeg, i ministeriet arbejdet et stykke tid med den; det var jo ministerens partifælle hr. Dupont, der i oktober 1966 — altså før valget — rejste dette spørgsmål.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Idet jeg selvfølgelig burde takke for den tak, som hr. Bernhard Baunsgaard gav for det tilsagn, jeg gav i går, kommer jeg jo til at sige, at det var ikke i går, jeg gav tilsagnet; jeg gav det i oktober måned til hr. Dupont, i januar måned til hr. Jens Frandsen, i marts måned til hr. Enggaard og i går til hr. Søgaard, hr. Enggaard og hr. Bernhard Baunsgaard, men vi giver det altså i dag endnu en gang. Det er jo noget, vi kender inden for alt oplysningsarbejde, at der er nogle tilfælde, hvor gentagelsen har en pædagogisk værdi.

Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han siger, at enhver oplysning er værdifuld netop i disse måneder, for det er nu, det afgøres. Netop derfor sagde jeg også i oktober og i januar og i marts og i går, at det, det drejer sig om, er en støtteordning på linje med den, der gives for landets lærlinge, det vil altså sige en støtteordning, hvor alle, der har en skolevej frem og tilbage på 14 km og derover, altså 7 km den ene vej, vil komme til at nyde godt af denne godtgørelse, der er en godtgørelse for faktisk afholdte befordringsudgifter i forbindelse med deltagelse i undervisningen. Jeg tror ikke, det kan siges tydeligere og klarere.

Når hr. Bernhard Baunsgaard beder om nye oplysninger siden i går, må jeg sige, at i betragtning af, at jeg var optaget i embedsmedfør, fra jeg var her i salen i går og til sent i aften, og har været på tur med et folketingsudvalg i formiddags, og at jeg begribeligvis i går gav tinget de oplysninger, jeg havde, har jeg altså for femte gang kun kunnet oplyse, at ordningen kommer, at den kommer til august, at den vil omfatte alle, der har mere end 7 km til skolen, og at den vil dække de faktisk afholdte befordringsudgifter. Og jeg håber som hr. Bernhard Baunsgaard og tror — har jeg vist lov at sige — som hr. Bernhard Baunsgaard,